

עת"א 2060/02 - רועי לבון, נגד שירות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זמןונם, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת שבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 17-02-2060 לבון(אסיר) נ' שירות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זמןונם ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העוטר	רועי לבון,
נגד	1. שירות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זמןונם
המשיבים	2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר שעוניינה תנאי חופשה.

לעוטר אושרה הטבה של יציאה ל חופשה בתנאים הכלולים מעצר בית מלא.

העוטר עותר נגד ההחלטה המנהלית בהתייחס לתנאי של מעצר בית מלא וביקש לצמצמו למעצר בשעות הלילה בלבד.

נימוקי העטירה

יתר תנאי החופשה שנקבעו : על העוטר לשחות במהלך החופשה בצפון הארץ, בלווית שני ערבים צמודים - אביו ואמו. הריחוק של מקום החופשה ממוקם מגוריו והעובדה שהעוטר יצא למס' חופשות עד כה מבלי שחרג מתנאי החופשה, כל אלה מצדיקים צמצום מעצר הבית למשך שעות הלילה בלבד.

מאז שולב בסבב חופשות באוקטובר 2016, יצא העוטר למס' חופשות בנות 12 שעות וכעת 24 שעות.

טרם מסרו הותר לעוטר לצאת לעבודה ללא ערב צמוד במהלך תקופה ניהול המשפט.

כתב התשובה

העוטר מרצה עונש מאסר של 4 שנים לאחר שהורשע במס' עבירות של מעשי סדום בקטינים, מעשים מגונים בקטינים והטרדה מינית של קטינים. מסווג לקטgorיה ב/1.

העוטר הגיש כבר עטירה בדבר תנאי החופשה, אז ביקש לבטל את התנאי של מקום החופשה ועתר לאפשר לו לשחות

במהלך החופשה באיזור המרכז. עתירתו זו נדחתה (החלטה מיום 5/12/16 בעת"א 61051).

על פי הוראות פקנ"צ החופשות, הוועדה המשותפת לא תדון בעניין שינוי סיווגו של אסיר או **בתנאים לחופשתו**, על פי פניה האסיר, **טרם חלפו 6 חודשים ממועד הסיווג או ממועד ההחלטה השנייה בעניין זה על ידי בית המשפט** או הוועדה המשותפת, לפי המאוחר.

ב"כ העוטר הגיע לתשובה בכתב העתירה הקודמת נבחן אך ורק התנאי של שינוי מקום החופשה.

רק לאחר הדיון בעתירה ולאחר שניתנה חוות דעת מעודכנת של מב"ן ביום 16/12/8 שהמליצה כי ככל שהחופשה של העוטר תהיה באיזור גוש דן, תנאי החופשות צריכים לכלול מעצר בית מלא. למעצר הבית המלא אין הצדקה כאשר החופשה היא במקום מרוחק.

בדיון ביקש ב"כ העוטר לזכוף לזכותו את התנהלותו התקינה של העוטר בבית הסוהר ושילובו בטיפולים הייעודיים שהביאה את גורמי הטיפול להמליץ על מצומצם התנאי של מעצר הבית. טענה נוספת טען ב"כ העוטר והוא שנסיבות ביצוע העבירות אין מהחמורות - **"ניתול תוך יחסית עבודה, זה לא מישחו שקפץ מהשיכים על מישחו, לעניין מעצר בבית, זה פיתוח מערכת יחסים אסורה ופטולה אך תוך כדי מערכת יחסים בעבודה, דבר שלא יכול לקרות בחופשה"** (עמ' 2 לפרטוקול, ש' 7-5).

ב"כ המשיב טען כי המסתכנות הנשקפת, כפי שנקבעה על ידי מב"ן, מתמקדת במסוכנות המינית בלבד, כאשר השיקול הכלול הינו רחב יותר. העוטר יצא עד כה ל- 6 חופשות בלבד. יתרת המאסר שלו ארוכה - כשנתיים.

עוד מצינית המשיבה כי הגורם העיקרי בוחן את התנאים, על פי פניה האסיר, בכל מקרה אחת ל- 6 חודשים.

לאחר שהבחנתי את טענות הצדדים, אני מחייב לדחות את העתירה.

ambil להתייחס לטענות המשיב לפיהן יש להורות על סילוק העתירה, נראה לי כי גם לגופו של עניין דין העתירה להידוחות.

מחוות דעת המשטרה עולה כי ועדת הקטגוריות שדנה בבקשתו המנהלית של העוטר התקנסה והחליטה ביום 17/1/8 דהיננו לאחר סיום הדיון וההחלטה בעתירה הקודמת.

הנימוק לדחיה היה מס' החופשות המוצומצם - 6 בלבד, ומשם שהתנהלות העוטר בעת החופשות לא נבחנה לאור זמן.

העוטר הורשע ב - 6 עבירות מין. על פי חוות דעת מב"ן, שחילקים ממנו מצוטטים בחוות דעת המשטרה, נאסר על העוטר לשחות, לא רק בקרבת קורבנותיו או משפחותיהם, אלא חל איסור כולל גורף לשחותו במחיצת קטינים. נאסר על

עליו ליזור כל קשר וירטואלי/טלפוני/Փנים מול פנים עם קטינים.

עוד מצינית המשטרה את העובדה הידועה שהוותר רشاו להגיש בקשה מנהלית חדשה במסגרת ועדת קטגוריות בעוד חצי שנה, אז תבחן בקשתו לאור מכלול הנתונים.

הניסיונ ליתן לעבירות בהן הורשע העוטר איפוא של "ניצול תוך כדי יחס עבודה" איןנו יכול להתקבל נכון העובדה שהעבירות בוצעו כלפי קטינים. מדובר ב - 3 מקרים של מעשי סדום בקטין שטרם מלאו לו 16 שנה, שלושה מקרים של מעשה סדום בדרך של "גורם מעשה" ומעשה מגונה בקטין שטרם מלאו לו **14** שנה. ריבוי המקרים והעובדת שמדובר בקרבות קטינים, אינה יכולה להתפרש בשום מקרה באופן מקל. העוטר ניצל את תמיותם של הקטינים, בהיותו מורה ומדריך טניס. פגע באופן קשה בגוףם הרך והעדינה. לגבי נסיבות ביצוע העבירות אפנה לדברים בכתבתי בהחלטתי מיום 5/12/16 בתיק עת"א 6105/08.

החש ו הסיכון מהוותר אכן רק כלפי קרבנותו בעבר, אלא כלפי קרבנות פוטנציאליים קטינים באשר הם.

כאשר מדובר בעבריות מין, מעבר לשאלת המסתכנות הנשקפת מהערבי, קיים שיקול של הגנה על קרבן העבירה מפני מי שפגע בו והגנה על קרבנות פוטנציאליים ממי שעלו לפגוע בהם.

ברע"ב 11/6466 עדי יגר נ' שב"ס (החלטה מיום 11/12/20), מצין כב' השופט מלצר:

"הגנה על קרבן עבירה מפני מי שפגע בו, מהוות טעם רב עצמה למנוע מן העברי - האסיר, את הפריבילגיה של יציאה לחופשה... כאשר מוגשת חוות דעת וג"ע לעניין 'הסיכון הנשקף לבני משפחתו' הכוונה איננה בהכרח לסייע הפיזי, אלא אף לסייע הנפשי לקרבנות. יציאת אסיר לחופשה עלולה, אפוא, להסביר לקרבן נזק נפשי קשה, לפגוע ביכולתו לתקן, להציג ולהעצים את הטראותה שסבל או להקשות על מאמציו להשתקם. חשש לפגיעות מעין אלו, אינו מתעמעם בהכרח עם חלוף הזמן".

במקרה שבפנינו, לא נמנעה חופשה מהוותר, אלא הוותנה בתנאים שנראו לגורם המוסמך כתנאים מאזורים וראויים.

מצומם מעצר הבית לשעות הלילה בלבד, עלול לחסוף את הקרבנות לנזק. מי לידנו יתקעשמי מהקטינים שנפגעו לא יפגש את הפוגע במרכז מסחרי, קניון או במקום ציבורי אחר. החש איננו שהאסיר יבצע מעשה אקטיבי של פגיעה. החש הוא לפגעה בקרבן מעצם המפגש אליו, גם אם האסיר מלאה בשני ערבים צמודים.

הנזק הנפשי העצום הנגרם לקרבנות עבירות מין, והצורך במניעת ביצוע עבירות מין חוזרות, הביא את המחוקק לחוק את **"חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, תשס"ו - 2006"**, המאפשר הגבלות על עבריין מין גם לאחר שחרורו המלא מהכלא ולאחר ששים לרצות את עונשו.

לאור האמור, נראה שחלטת הגורם המנהלי שקופה את כל השיקולים הרלוונטיים וההחלטה הינה החלטה מנהלית

מאוזנת ורואה.

לפיכך, אני מורה על דוחית העתירה.

ניתנה היום, כ"ג ניסן תשע"ז, 19 אפריל 2017, בהעדר
הצדדים.